

KOŽA TEMENA

PREKOMERNO OPADANJE KOSE

Ricarda, Nemačka

25. januara 2017.

„Zato što je to MORAO da bude konflikt razdvajanja”

Zajedno sa suprugom, provela sam godinu dana odsustva u jugoistočnoj Aziji. U to doba sam već čula za Germansku Novu Medicinu, ali u neprestanoj životnoj jurnjavi nikad nisam imala vremena da se njome dublje pozabavim. Tada još uvek nisam bila svesna da GNM nije samo „nova metoda”, već nauka zasnovana na prirodnim zakonima koji nepogrešivo funkcionišu, i to kako za ljude, tako i za životinje. Da sam tada, u Nemačkoj, bila svesnija ogromnog značaja koji ima GNM, sigurno bih u svakodnevnom životu našla više vremena da se bavim njome.

Nakon 3 meseca na Tajlandu, otišli smo na planiranih 6 meseci u Indoneziju. Od prvog dana smo se tamo osećali kao kod kuće, zaljubili smo se u Bali, i više nismo imali želju da putujemo naokolo kao što smo prvobitno planirali.

Posle od prilike 2-3 nedelje na Baliu, iznenada sam primetila da mi kosa ekstremno opada. Pošto, kao što sam ranije pomenula, tada nisam bila dobro upućena u GNM, u početku me nije zanimalo ni da tražim, ni da rešavam mogući konflikt.

Posle 1.5 mesec, i tek kad je gubitak kose počeo sve više da me stresira, počela sam da tražim rešenje. Da, osećala sam se dobro, hranili smo se zdravo, alkohol ionako ne pijem – i nisam mogla da prepoznam nikave vidljive uzroke tog stanja, sa stanovišta zvanične medicine i naturopatije. Onda sam, srećnim sticajem okolnosti, ponovo otkrila GNM. Nakon što sam intenzivno pročitala sve što sam našla o tome, i stupila u kontakt sa gospođom Pilhar (Austrija), počela sam aktivno da tragam za konfliktom.

Pošto je to MORAO da bude konflikt razdvajanja, prvo su mi pali na pamet moji roditelji i moj brat. To su bili najvažniji ljudi koje sam morala da ostavim kad smo pošli na put. Što se roditelja tiče, u početku sam mislila da je to zbog njihovih poodmaklih godina, a i zato što sam veoma bliska sa majkom. To me je mnogo zabrinulo. Posle nekoliko dana sam shvatila da sam na pogrešnom putu. Puno smo kontaktirali preko Skype i WhatsApp, a i mama mi je potvrdila da nema utisak da smo na različitim delovima sveta. Dakle, ovaj razlog sam mogla da precrtam!

Posle mnogo razmišljanja, to je mogla biti samo osoba (ne situacija) koja mi je značila i na neki način me se ticala emocionalno. Do tada smo na tom putu sreli mnogo ljudi, ali pošto smo menjali mesto boravka svakih 2-5 dana, nikada nismo imali dovoljno vremena da se zblizimo ni sa kim.

Na kraju je ostao samo moj muž, trenutno jedina a meni stvarno bliska osoba. Da, jer konflikt razdvajanja može da znači „ne želim da se razdvojim” kao i „želim da se razdvojim” od nekoga.

Ja stvarno nisam želela da se razdvojim od muža, iako ovakvo putovanje i boravak zajedno od 24 sata i svaki dan kroz duži period, sasvim sigurno opterećuje vezu. Zato sam pomislila da je možda to moja nedoumica. Sa jedne strane, nisam htela da ga ostavim, ali sa druge strane, svako malo bih pomislila da bi bilo lepo da povremeno imam malo vremena samo za sebe.

Sledeće noći sam se probudila, i iznenada shvatila da mi treba to malo vremena za sebe. Rekla sam to svom mužu, i pošto smo već rezervisali novi smeštaj za dve nedelje, imao je razumevanja i preselio se tamo ranije. Smeštaj u kome smo bili platili smo do kraja meseca, tako da sam ja ostala u njemu sama još tih nekoliko dana. Ovo mi se mnogo dopalo, mada smo se ionako svaki dan sastajali i upuštali se u zajedničke akcije. Bilo je očigledno da ni ovo ne može da bude moj problem – posebno zato, što bi opadanje kose momentalno prestalo sa razrešenjem konflikta.

Bila sam na kraju živaca! Kad mi je gospođa Pilhar napisala da konflikt razdvajanja takođe može da bude u vezi sa životinjom, istog trenutka sam se setila mačeta na Tajlandu koje je zapanjujuće ličilo na mačku koju sam imala u detinjstvu. Odmah smo se zaljubile jedna u drugu, uvek je bila u našoj kući dok smo bili tamo, mazile smo se i igrale. Bila bih tako srećna da sam mogla da je povedem sa sobom, ali to se nije desilo. Još jednom sam se obratila mužu, i srećom, on je (uglavnom) razumeo. Rekla sam mu da mi zapravo treba mačka. Ali, kada sam shvatila da se to neće desiti na našem putovanju, stala sam pred ogledalo i razgovarala sa samom sobom. Pokušala sam da uverim samu sebe da to sad nije moguće, ali sam i obećala sebi da ću, čim budem imala stalno prebivalište, nabaviti malu mačku. Na žalost, ni ovo nije baš zaustavilo opadanje kose.

Bila sam očajna, jer više nisam mogla da se setim nijedne meni važne osobe ili životinje u svom životu. Ja sam samozaposlena, tako da to nije mogao da bude moj radnik ili kolega. Ništa mi nije padalo na pamet. Već sam htela da odustanem.

Onda je (dok smo još bili na Baliu), još jednom stigla jedna od retkih vesti od sina mog muža. Moj muž nije bio u dobrim odnosima sa svojom decom (19 i 23 godine), jer su oni davali znake života od sebe samo kad im je trebao novac ili pomoć. Do sada, moj muž je za svoju decu uvek bio samo krava–muzara. Prirodno, ovo me je prilično nerviralo, jer po nekad nisu imali ni stvaran ni gorući problem; ipak, novac bi, svejedno, uvek bio poslat. Takođe, bar do sada, moje mišljenje da takvo ponašanje škodi njegovoj deci jer im ne dozvoljava mogućnost da razviju svoje veštine i steknu iskustvo, nije vredelo ništa. Jednom je čak bio i verbalno napadnut u znak zahvalnosti, kad njegov poklon nije doneo nikakvo dobro. Sada sam znala koji konflikt je bio uzrok mog gubitka kose! Htela sam da se „razdvojim” od njegove dece. Oni su bili predmet salnih rasprava među nama, zato što on nije „hteo” da uči iz pređašnjih iskustava. Naravno, razgovarala sam sa mužem o ovome, zato što sam sada bila apsolutno sigurna i to toliko, da sam sledeće noći sanjala san koji mi je to potvrdio. Međutim, problem je bio u tome što ja sama nisam mogla ovo da rešim. Srećom, moj muž se konačno dozvao pameti, i po prvi put je napisao jasno i vrlo oštro pismo svom sinu (razgovor nije bio moguć zbog udaljenosti). Opadanje kose se odmah, mada delimično, smanjilo.

Zatim je, samo 5 dana kasnije, stigla poruka od njegove ćerke. Iako je pre našeg polaska na put već prekinula kontakt sa ocem, sada je molila za novac. Moj muž je odgovorio sa jasnim odbijanjem. Čak se i on osetio oslobođenim, jer je konačno uspeo da kaže „NE”.

Šta da kažem – to je bio moj konflikt! Sledećeg jutra, dok sam četkala kosu, nisam više videla opale pramenove kose na svojoj četki. A sledećeg dana, teme me je užasno svrbelo. Posle 3 meseca i sa samo polovinom svoje duge kose, svako je mogao da shvati koliko sam se opustila. Bila sam, i sada sam, neopisivo srećna što sam konačno pronašla konflikt.

Zato svima toplo preporučujem da se, što je pre moguće, upoznaju sa GNM – što znači odmah! Ježim se kad pomislim koliko sam zbunjena, zabrinuta i bespomoćna bila tada. A sada – pošto sam shvatila osnovne principe zakona prirode – čak ni dijagnoza raka me ne bi pomerila s mesta. GNM pruža toliko

spokoja i sigurnosti jer čovek jednostavno razume okolnosti pod kojima nastaje „bolest” i nije prepušten na milost i nemilost „zvanične medicine”.

Veoma sam zahvalna na najvećem poklonu čovečanstvu koji je Dr Hamer dao svima nama. Zahvalna sam mu za njegovu neumornu posvećenost istini!

Sa zahvalnošću,
Ricarda

GNM objašnjenje: Do gubitka kose dolazi zbog gubitka fizičkog kontakta povezanog sa temenom (na primer, milovanje po glavi). Zato je, najverovatnije, Ricarda osetila razdvojenost od muža kad je udovoljavao zahtevima svoje dece dok su bili u Indoneziji. Kada je on napisao pisma svom sinu i ćerki, ona je razrešila svoj konflikt razdvojenosti. – Ricarda je zaista fantastično odradila „GNM posao”!

Na engleski prevedeno sa originalnog nemačkog dokumenta

Prevod: Dr Radmila Jonić

Izvor: www.LearningGNM.com